

mšensko

Noviny pro město Mšeno a okolní obce. Měsíčník vydávaný MěÚ Mšeno. Vychází od roku 1995.

2021

březen

Mšeno zavádí bezplatný sběr ojetých pneumatik

Cena za skládkování odpadu se má rok od roku zvyšovat. Město hledá řešení.

Mšeno - Vážení občané, před minulými Vánoce poslanci Parlamentu ČR poměrně nečekaně schválili balík „odpadových“ zákonů a prezident je podepsal, takže začaly platit od 1. 1. 2021. Tím skončila mnoholetá debata zejména o podobě nového zákona o odpadech. Na tomto trhu nastal kvůli rychlé platnosti a chybějícím prováděcím vyhláškám chaos a místy panika. Situace se bude v průběhu roku vyvíjet a uvidíme, kam dospěje.

Některé věci jsou již však jisté. Obce, na jejichž území leží skládka, přijdou o pětinu příjmů z těchto zařízení, protože část skládkovacího poplatku poplute státu. Tento poplatek je nyní v zákoně upraven novým způsobem, který se odvíjí od toho, kolik tun směsného odpadu daná obec skládá, a bude se v čase (každý rok) zvyšovat. Pro tento rok je limit pro základní poplatek (500 Kč za tunu) množství 200 kg na obyvatele. Po jeho přesazení se zvyšuje na 800 Kč/tuna. A v příštím roce ještě více a tak dále až do roku 2025. Cílem je minimalizovat v souladu s evropskou legislativou a národnostními cíli odpadového hospodářství množství odpadu směřujícího na skládky a snažit se co nejvíce odpadu využít (alespoň energeticky).

To je jistě správná cesta, avšak dotkne se hospodaření obcí a domácností. U nás ve Mšeně produkuje kolem 300 kg směsného odpadu na obyvatele, počítám tedy s tím, že zhruba od září přeskóčíme do vyšší úrovně poplatku. Netřídíme nijak špatně, ale stále to není dost. Navíc zde vzniká hodně odpadu od chalupářů a z cestovního ruchu, což nám situaci komplikuje, stejně jako absence plynofikace.

Musíme se tedy snažit ještě více,

Vyřazené pneumatiky už by neměly hyzdit přírodu v okolí Mšena. Nyní je lidé mohou odevzdat na městskou deponii. Foto: archiv

abychom nemuseli každoročně zdrazovat místní poplatky. Cesty k tomu jsou. V minulém roce jsme zahájili distribuci hnědých popelnic na bioodpad, které svážíme zdarma. Kuchyňský bioodpad (různé slupky atd.) představuje značnou hmotnost, kterou můžeme odklonit z černých popelnic, a tedy neskládkovat. Proto jsme zavedli i zimní svoz, neboť odpad v kuchyních vzniká stále. Dále je dosti těch, kteří topí dřevem či peletami – nedávejte prosím dřevní popel do černých popelnic, ale po vychladnutí do hnědých, dá se kompostovat. Kdo důkladně třídí kuchyňský bioodpad, bude mu třeba stačit menší černá nádoba či menší frekvence vývozu a ušetří a s spolu ním i my všichni.

Poslední novinkou, kterou jsme zavedli od počátku roku, je možnost odkládání (čistých) kovových obalů nejen do specializovaných zvonů, ale do všech žlutých kontejnerů ve městě a místních částech (platí i v obci Blatce a jejich částech). Využijte

této možnosti a pohodlně odkládejte kovové obaly, klidně i v celých pytlích. Dostaneme za tuto komoditu peněžní příspěvek, který trochu zlevní náklady celého systému.

Další novinkou, kterou zavedeme v průběhu jara, bude sběr pneumatik (bez disků) všech typů (kromě cyklo apod.). Po domluvě s našimi pracovníky budete moci pneu odložit na sběrném místě v cihelně. Tím ušetříme, neboť za likvidaci pneu ve sběrném dvoře se platí a navíc snad vyčistíme okolní přírodu. Možnost odložení pneu nabízíme i okolním obcím, po domluvě.

Doufám, že všichni pochopíme cíle nové legislativy a budeme se chovat tak, abychom minimalizovali směsný odpad, který jde na skládku, a tím i šetřili rodinné peněženky. Platí to i do blízké budoucnosti, až bude skládka uzavřena a budeme muset odpad vozit jinam. Čím méně jej bude, tím lépe pro všechny.

Martin Mach, starosta Mšena

POMŮŽEME VÁM S PROPAGACÍ

Pořadatelé, pokud i přes aktuální nejistou dobu plánujete kulturní a sportovní akce na rok 2021, rádi vám pomůžeme s jejich propagací. Proto neváhejte a termíny s popisem posílejte na email:

knihovna@mestomsheno.cz

Vaše akce se ocitnou jak v kalendáři na webových stránkách města Mšena, tak i ve sloupku **ČEKÁ NÁS** na titulní straně Mšenska.

Město starším lidem rozdává respirátory

Mšeno - Vzhledem k novému nařízení vlády nabízí město Mšeno svým občanům starším 60 let, kteří nemají možnost zajistit si respirátory vlastními silami z důvodu své sociální situace, poskytnutí maximálně dvou kusů respirátorů na osobu zdarma. Respirátory je možné si vyzvednout na MěÚ Mšeno v době provozních hodin úřadu (po předložení občanského průkazu) nebo (není-li z důvodu věku či zdravotního stavu možné vyzvednutí) se lze na čísle 315 693 121 dohodnout na bezplatném doručení domů.

MěÚ Mšeno

Radnice zajistí lidem v nouzi léky a jídlo

Mšeno - Vážení občané, pokud v době vyhlášení nouzového stavu a po dobu trvání karantény covid-19 potřebujete obstarat nákup základních potravin, vyzvednutí léků a nemáte nikoho, kdo by vám pomohl a potřebné obstaral, obraťte se na Městský úřad Mšeno na tel.: 315 693 121, 315 693 123 a 775 277 211. Objednávky budou přijímány na výše uvedených tel. číslech od 8.00 do 9.30. Předání objednaného proběhne do domácnosti (k vám domů) od 13.00.

MěÚ Mšeno

ZASMĚJTE SE

Ptá se lyžař: „Je pravda, že sjezd z toho kopce je hrozně nebezpečný? „To jsou kecy! Všichni se zabili až dole.“

Chlap povídá knězi při zpovědi: „Otče, já se pomalu nemám z čeho zpovídat. Už osm let nepiju alkohol, nekouřím, drogy si nepíchám, nechodím za ženskými, nikoho nepřepadám, auta nevykrádám, dokonce ani barevné kovy nekrádu...“ „Já vím, synu, já vím. Však už tě brzo pustí na svobodu...“

„Nevěřil bych, že mě vyhodí z práce, když prostě jen pustím sednout slepce. A to jsem byl třikrát za sebou jmenovaný autobusákem měsíce!“

Pepíček: „Dědečku, moc ti děkuju za ty housle, cos mi dal loni k Vánocům. Byl to ten nejlepší dárek, jaký jsem kdy dostal!“ „Doopravdy?“ ptá se děda. Pepíček nadšeně přikývne: „Rozhodně! Pokaždé, když začnu hrát, máma mi dá dvacku, abych s tím zase přestal!“

Blondýnka s manželem nemůžou usnout, protože u sousedů na dvorku vytrvale štěká malý pes. Po hodině se žena naštve: „Už toho mám dost!“ Vyběhne ven a za chvíli spokojeně přicupitá zpátky. Ale pes pořád řáje skoro stejně. Manžel se diví: „Co jsi tam dělala?“ Žena vítězčně odpoví: „Přivázala jsem ho na našem dvorku. Teď teprve sousedi poznají, jaké to je!“

mšensko

Mšensko č. 3/2021
XXVII. ročník

Noviny pro město Mšeno a okolí ▪ Vydává MěÚ Mšeno od roku 1995 ▪ Vychází v nákladu 650 ks na začátku měsíce
▪ **Redakce:** Jiří Říha (jř) - šéfredaktor, Vladislava Kaulerová Vaňková (vkv), Josef Havel (jh)
▪ **Grafická úprava:** Jiří Říha
▪ **Kontakt:** msensko@email.cz, telefon: 724 846 381, pošta: Husova 149, 277 35 Mšeno ▪ Užavěrka příspěvků je vždy 20. den v měsíci ▪ Redakční úpravy vyhrazeny ▪ **Tisk:** K-Tisk ▪ Cena za výtisk je 10 Kč včetně 10 % DPH
▪ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. č. MK ČR E 10701

Sčítání lidu se kvůli pandemii poprvé přesouvá na internet

Letos, 100 let od prvního prvorepublikového sčítání, nás čeká nejmodernější sčítání lidu, domů a bytů v historii České republiky. Odstartuje 27. března a jeho první fáze, která je připravena online, bude zcela bezkontaktní, a vzhledem k epidemické situaci i nejbezpečnější. Od 27. 3. do 9. 4. se lidé budou moci sečíst přes webovou nebo mobilní aplikaci z pohodlí domova, bez nutnosti dalšího kontaktu se sčítacím komisařem. Jedinou podmínkou online sečtení je přístup k internetu. V současné době k němu má přístup více než 80 procent obyvatel.

„Online sčítání, kromě toho, že je rychlé a jednoduché a lze ho provést odkudkoli, kde je připojení k internetu, má ještě řadu dalších výhod. Například tu, že za celou rodinu může vyplnit sčítací formuláře jeden člen, který má s používáním internetu největší zkušenosti. Stačí, když mu ti ostatní nadiktují své údaje, a on je do počítače, tabletu či mobilu vloží,“ upozorňuje na výhody online sčítání Marek Rojíček. Online sčítání rovněž představuje ideální variantu z hlediska obrany proti šíření koronaviru. Není totiž třeba kvůli němu nikam chodit, s kýmkoliv se potkávat, přebírat a předávat formuláře a obávat se případné nákazy. Online sečíst se můžete pohodlně z domova, i když budete třeba zrovna v karanténě.

Ten, kdo se z jakéhokoli důvodu nebude moci sečíst online, vyplní ve druhé fázi sčítání klasický listinný formulář, a to od 17. dubna do 11. května. Distribuce listinných formulářů bude probíhat podobně, jako nyní probíhá doručování doporučených poštovních zásilek, a to za dodržování přísných hygienických podmínek. Z tohoto důvodu nebudou sčítací komisaři pomáhat s vyplňováním formulářů. V případě potřeby se však mohou lidé se svými dotazy obrátit na infolinku

840 30 40 50. Vyplněné formuláře pak bude možné odeslat v předtištěné obálce prostřednictvím schránky České pošty nebo odevzdat na zhruba 800 kontaktních místech České pošty. Odeslání bude zdarma.

Sčítání je povinné pro všechny osoby, které mají v daném okamžiku trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na 90 dnů na území České republiky. Sečíst se musí každá taková osoba, a to bez ohledu na místo skutečného pobytu, věk, svéprávnost a zdravotní stav.

Výsledky sčítání jsou široce využitelné například při přípravě programů bydlení, rozvoji infrastruktury nebo plánování lepší dostupnosti služeb. Informace zjištěné během sčítání ovlivňují činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování výzkumných nebo vědeckých pracovišť a v konečném důsledku ovlivňují život každého z nás.

Veškeré informace o Sčítání 2021 mohou lidé najít na internetové stránce www.scitani.cz.

Historie sčítání

Sčítání patří k nejstarším statistickým akcím vůbec. Na našem území se soupisy obyvatel uskutečnily již ve středověku, kdy byly prováděny k vojenským a daňovým účelům. Zpočátku tedy zahrnovaly pouze část populace. Za vůbec nejstarší dochovaný soupis na českém území je považován soupis majetku litoměřického kostela z roku 1058, který je součástí zakládací listiny knížete Svyatopluka II.

Za významný mezník pak lze označit datum 13. října 1753, kdy byl vydán patent císařovny Marie Terezie o každoročním sčítání lidu – novou kapitolu v historii sčítání obyvatelstva v habsburské monarchii zahájilo sčítání provedené v roce 1754. Poprvé se konalo současně a jednotně na celém území soustátí. Soupis mělo nejprve provést duchovenstvo podle farností, posléze bylo rozhodnuto, že souběžně se uskuteční i sčítání zajišťované vrchností a jeho obsah bude rozšířen o soupis domů a o hospodářskou charakteristiku majitele domu. Sčítání konané v roce 1754 bylo výjimečným počinem. Soupisy ze 60. let 18. století, i když umožňují poprvé stanovit hustotu osídlení podle krajů a poskytují některé další informace o sociálním složení obyvatel, byly vcelku neúspěšné. Stoupající míra obav z rostoucích daní, odpor šlechty proti centralistickým snahám dvora, k němuž se postupně přidávala i církevní hierarchie, vedly k četným zkrácením.

V roce 1777 byl vydán nový konškrpční patent, který se s mírnými změnami a odchylkami stal základem soupisů až do roku 1851. Opět bylo zachyceno veškeré přítomné obyvatelstvo, i když nadále bylo detailnější třídění podle sociálního postavení a věku prováděno pouze u mužů. Od 80. let 18. století byly na panstvích (později v obcích) a městech založeny tzv. populační knihy, v nichž byla zachycena zvlášť každá rodina se všemi členy domácnosti.

V roce 1857 se uskutečnilo sčítání lidu, které je označováno jako přechod mezi soupisy obyvatel a moderními sčítáními lidu.

Na sčítání v Rakousku-Uhersku navazují sčítání v době první republiky a postupně i další sčítání prováděná až do dnešní doby. Zatím poslední sčítání lidu, domů a bytů se konalo k 26. 3. 2011. (red)

Nové knihy v Městské knihovně ve Mšeně

Beletrie

J. Moyes: Jako hvězdy v temné noci

L. C. Skelton: Sága rodu Hardců

K. Lednická: Šikmý kostel 2.díl

D. Glockner: Prokletí rodu

Auerspergů

R. Coleman: Všichni jsme utkáni z hvězd; Není co ztratit; Kniha vzpomínek

Detektivky

J. Grisham: Ochránci

R. Bryndza: Mlha nad Shadow

Sands

H. Hardenová: Příliš mnoho pokladů; Příliš mnoho vítězů

M. Reifová: Kdo maže, ten jede; Kočka myši nenechá

A. Mayne: Hračkář

A. Christie: Poslední seance

Naše opozice nedělá nic a své neúspěchy podsouvá jiným

Vážení spoluobčané, v minulém čísle našich novin jsme všichni našli článek naší kolegyně Marcely Prieložné, která se vyjádřila svým obvyklým způsobem k práci vedení města, zvláště pak pana starosty a k tomu- to útoku použila svou vlastní neschopnost, což si patrně patřičně neuvědomila.

Velké téma posledních měsíců, tedy nákup nemovitosti bývalého hotelu Modrá Hvězda, bylo totiž tématem naší opozice v čele právě se zastupitelkou Prieložnou. Město, respektive starosta byl pověřen zastupitelstvem ke krokům vedoucím ke snížení prodejní ceny nemovitosti, které byly skutečnými, avšak paní majitelka, prostřednictvím své realitní makléřky, dala později přednost jinému kupci. Bohužel bez jakékoli komunikace s městem. Samozřejmě je to její právo.

Přesto bych vám všem, kteří nemáte veškeré informace, doporučil, abyste se zeptali paní zastupitelky Prieložné, co tedy ona sama v této věci udělala, aby k tomuto prodeji nedošlo. Můžete dostat pouze jednu odpověď, a to je „nic“,

Ptám se tedy na to, co dělala naše opozice, proč se svého vysněného projektu nedržela a neudělala něco, cokoli pro to, aby objekt nebyl prodán jinému zájemci?

pokud uslyšíte něco jiného, nebude to pravda.

Ptám se tedy na to, co v této době dělala naše opozice, proč se svého vysněného projektu nedržela a neudělala něco, cokoli pro to, aby objekt nebyl prodán jinému zájemci? Odpověď je poměrně jednoduchá, opozice nedělá nic a své neúspěchy podsouvá starostovi a zastupitelům, kteří sdílí podobný názor. Už jsme si na toto jednání zvykli a jak už to bývá, v novinách si můžete otisknout právě to, co se vám hodí a líbí včetně naprostých nesmyslů a lží, které vedou jen k přímému poškozování svých kolegů v zastupitelstvu, kteří nesdílí stejný názor. Toto se samozřejmě děje i ve vyšších patrech politiky a je jen na každém z nás, nakolik se necháme

ovlivnit těmito mnohdy lživými a urážlivými články. Věřím, že větší na z vás je schopna toto rozlišit a udělat si vlastní úsudek.

Ano, zastupitelé, kteří sdílí stejný nebo podobný názor jako starosta města, dlouhodobě podporují výstavbu nové knihovny a bytů v oblasti bývalého zdravotního střediska, a to z několika důvodů. Projekt této výstavby nabízí celkové urbanistické řešení těchto poměrně cenných pozemků v centru města. Řeší několik palčivých otázek současně, tedy nové kulturní a společenské centrum s centrální knihovnou, bytovou výstavbu, parkování a veřejné záchodky. Toto vše je součástí vypracované studie, která byla schválena úřadem územního plánování a nyní se zahajují práce na dalším stupni projektové dokumentace, tedy územním řízení. Z našeho pohledu je tato varianta mnohem lepší a pro občany města rozhodně přínosnější. Také poměrně často padají různá čísla, co nás tato zástavba bude stát v porovnání s jinými návrhy. Dozvídáme se 100 milionů, 150 milionů... Ano, tento projekt bude jistě velmi nákladný, avšak ekonomicky soběstačný. Bude využito dostupných dotačních titulů a zbytek bude financován standardním hypotečním úvěrem, který bude umořován výnosem z nájmu budoucích bytů. Je to naprosto standardní financování současného bydlení a není tedy třeba vyvolávat paniku a opět podsouvat lidem nepravdivé informace o naprostém zadlužení města na několik generací. Je to naprostý nesmysl a v této věci vám všem rádi poskytneme detailnější informace.

Ani my, kteří nesdílíme stejné názory s naší opozicí, jsme se nestavěli ke koupi bývalého hotelu Modrá Hvězda negativně, jen požadovaná cena nebyla zastupitelstvem akceptována, proto byla zahájena jednání vedoucí ke snížení této ceny. To, že k tomuto snížení nakonec došlo, avšak prodej byl uskutečněn jinému zájemci bez předchozí komunikace s městem, je opravdu zarážející a zde byl jistě prostor k tomu, aby se právě opozice v čele se zastupitelkou Prieložnou v této věci angažovala. Bohužel, jak jsem psal výše, nestalo se nic.

*Jiří Guttenberg ml.,
místostarosta města Mšena*

KALENDÁRIUM MŠENSKA

František Vízner (* 9. 3. 1936 Cho-
deč, obec Vysoká † 1. 11. 2011
Brno), ak. sochař. Vyučen malířem
skla, absolvoval SOŠ sklářskou v N.
Boru, SPŠ sklářskou v Železném
Brodě a UMPRUM v Praze, ateliér
skla a glyptiky. Začínal ve sklár-
nách v Teplicích (lisované sklo) a
Škrdlovicích (hutnické sklo), půso-
bil v Ústředí uměleckých řemesel,
v Metropolitním muzeu v Louvre,
dále v Uměleckoprůmyslovém
muzeu Severočeském a Výcho-
dočeském. Jako ak. sochař začal
od roku 1962 se soustavou ate-
liérovou činností v oboru brusem
tvarovaného skla, od roku 1970
se věnoval sklářským pracím pro
architekturu. Je autorem četných
realizací (stanice metra v Praze,
Kongresové centrum v Praze, Ná-
rodní divadlo – osvětlovadla, rov-
něž v Českém parlamentu). V roce
1967 získal všechny ceny v oboru
lisovaného skla v soutěži pro Svě-
tovou výstavu EXPO 67 v Mont-
realu. Dvakrát mu byla udělena
Bavorská státní cena (1979, 2003).
Je zastoupen ve sbírkách galerií
nejen u nás v Praze, Brně a Novém
Městě na Moravě, ale také v mēs-
tech USA, Velké Británie, Japon-
ska, Švédska, Švýcarska, Německa
Francie, kde všude vystavoval.

Jiří Fryč (* 14. 6. 1935 Mšeno †
21. 3. 1991 Nový Jičín), nepro-
fesionální archeolog. Byl vyučen
kuchařem, ale patřil k předním
neprofesionálním archeologům.
Založil kroužek v Příboře, kde pů-
sobil, prováděl průzkum, sběr a
záchranu nálezů na Novojičínsku a
v okolí Lipníku nad Bečvou. Spolu-
pracoval při tom vždy s odborníky,
kteří psali o jeho nálezech v odbor-
ném tisku.

Josef Ferdinand Norbert Seger,
též Seeger nebo Segert (* 21. 3.
1716 Řepín † 22. 4. 1782 Praha),
hudebník a skladatel. Už jako chla-
pec se živil hudbou, pak se odebral
do Prahy, kde se stal magistrem fi-
lozofie, varhaníkem a houslistou.
Začal skládat, mnoho jeho barok-
ních skladeb bylo vydáno i v cizině.
Jeho skladby byly velmi rozšířeny
a zejména v Německu dosáhl ve
své době obliby, přitom celý ži-
vot působil v Čechách. Mezi jeho
úspěšnými žáky byli mj. Josef My-
sliveček, Jan Jakub Ryba, mělnický
Josef Skydánek a další. Císař Josef
II. ho získal pro účinkování ve své
vídeňské kapele, ale toho se nedo-
žil.

M. Síg! Kdo byl a kdo je

Inzerce

ŽELEZÁŘSTVÍ - ELEKTRO Václav Kuneš

!!! NOVĚ V PRODEJI !!!

REDUKCE NA NÁDRŽE IBC 1000 L

Prodáváme:

ZAHRADNÍ NÁŘADÍ, HADICE, SPOJKY
VODOINSTALAČNÍ MATERIÁL
KOVÁNÍ – ZÁMKY – VLOŽKY
ELEKTRO MATERIÁL
LEPIDLA – TMELY – MAZADLA
SPOJOVACÍ MATERIÁL

Služby:

VÝROBA KLÍČŮ, PŘESTAVBY VLOŽEK
BROUŠENÍ NOŽŮ, KOTOUČŮ A ŘETĚŽŮ
Po telefonické dohodě možnost dovozu zboží

Kontakt: Nemocniční 483, Mělník
(mezi autobusovým nádražím a nemocnicí)

Tel.: 604 136 125, vendelinkunes@seznam.cz

Zpátky ke kořenům s Evou Černohorskou

23. díl

Po Popeleční středě přišlo čtyřicet dní půstu

Únorový díl našeho seriálu končil masopustem. Veselelá to doba, která v životech našich předků znamenala maskary, tancovačky, ale také zabijačky. Vřak mnoho z těchto radostí se dochovalo do dnešních dnů.

Masopust končil Popeleční středou, kterou ve starých kalendářích můžete nalézt také pod latinským označením dies cinerum, feria quarta cinerum nebo také pod názvem Černá středa a Popelec. Na obrázku vidíte ukázkou z kalendáře z roku 1894. (Pokud si chcete prohlédnout celé kalendáře, naleznete je na známé adrese <http://www.digitalniknihovna.cz>.) V tento rok připadala Popeleční středa na 19. února.

Co vlastně tento termín znamená? Na Popeleční středu se věřícím udělovalo na čelo znamení kříže popelem, které bylo doprovázeno slovy: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ Prach se získával ze spálených větviček koček, které byly posvěceny předešlý rok na Květnou neděli. Přijetím onoho znamení se zřídka člověk všech hříchů a má činit pokání.

Překvapivě má tedy hodně společného se sypaním popelu na hlavu, když provedeme něco, co nedopadne příliš dobře. V dávných dobách, když byl spáchán těžký zločin, byl kající oblečen do kajícího roucha a hlava mu byla posypána popelem. Samozřejmě bylo vykázán z kostela, s nímž se pojilo postávání před kostelem a prosení ostatních o modlitbu.

Po Popeleční středě následovala doba čtyřicetidenního půstu, znamenající zřeknutí se nejen masa, ale také vajec a mléka. Často se v

45	14	Pátek	† Valentin m.	7	14	5	14	6	14
46	15	Sobota	Faustin a Jovita mm.	7	13	5	16	7	22
7. týden. Ned. 2. po Dev. (Quinq.). Pán Ježíš uzdr. slepého. Luk. 18.									
47	16	Neděle	Juliana pa. a m.	7	11	5	17	8	31
48	17	Pond.	Konstantin	7	9	5	19	9	38
49	18	Úterý	Flavian bisk.	7	7	5	21	10	48
50	19	Středa	* Popelec, Konrád p.	7	5	5	22	11	59
51	20	Čtvrť.	* Eleuther, Oldřich	7	3	5	24	ráno	
52	21	Pátek	* Eleonora vd.	7	1	5	26	1	13
53	22	Sobota	* Sídlo sv. Petra v Ant.	6	59	5	27	2	26
8. týden. Neděle 1. postní. (Invo.). Pán Ježíš od ďábla pokoušen. Mat. 4.									
54	23	Neděle	Petr Dam. b. a uč. c.	6	57	5	29	3	34
55	24	Pond.	* Přestupný den	6	55	5	31	4	32
56	25	Úterý	* Matěi an.	6	53	5	33	5	17

tuto dobu domácnost musela obejít i bez másla a sádla. Podle tradičních pokrmů nebo dodržovaných zvyků měla každá postní neděle své pojmenování. Více se o nich dozvíme z týdenního Blahověstu, ve kterém byl roku 1878 publikován článek od J. B. Podstránského. Vedle latinských názvů Invocavit, Reminiscere, Oculi, Laetare, Judica a Domine ne longe si lid vymyslel svoje lidové názvy. První postní neděle se nazývala pytlavá, podle plátěného obleku v tuto dobu nošeného nebo prázna/pučalková, podle tradičního postního pokrmu – prazené pučalky. Jednalo se o předem namočený zbobtnalý hrách, který hospodyně opražila a podávala buď na slano, nebo na sladko. Oblíbenou přidanou sladkou tečkou býval med a rozinky.

Další týden se neděle zvala suchá, protože následovala po suchých dnech. Třetí – kýchavá připomínala doby, kdy u nás řádil v postních dobách mor, projevující se kýcháním. Podle spisů Karla Jaromíra

Erbeny, kdo na kýchavou neděli třikrát kýchně, celý rok neonemocní. Ovšem kýchání mohlo znamenat předzvěst něčeho špatného, například smrti. Čeněk Zíbrt ve své knize Staročeské výroční obyčeje kýchavou neděli pokládá za památku náhlého moru v Římě, kdy člověk při zívání nebo kýchnutí zemřel okamžitou smrtí. Tehdy papež nařídil, aby se každému kýchajícímu člověku dalo pozdravení Pozdrav aneb pomoz pán Bůh. Nezřídka lid připisoval počtu kýchnutí kvalitu dalšího života. Kolikrát člověk kýchně, tolik roků bude ještě živ.

Jestli nám nic nedáte, zlou odměnu shledáte: budou vám hrnce skákat z police jako ty mlynářovy slepice.

Čtvrtá neděle – družná má opět několik vysvětlení. Bývala to poslední lhůta k ucházení se o nevěstu (družbení), pokud chtěl být někdo oddán po Velikonocích, nebo podle speciálních koláčů – družbanců, které chodily děti koledovat. Jungmann zase naše předky pokládal za velmi

družné, v tuto dobu dělící se o pokrmy a dárky.

Buďte, páni, veselí na tu Smrtnou neděli: smrt jsme vám odnesly, nové léto přinesly. Vítejte léto líbezné, obilíčko zelené!

Pátá smrtná neděle je nejznámější z dětských říkanek. Začíná se v tento čas nejvíce připomínat umučení Páně, v kostele se halil kříž, začínalo se mši za mrtvé. Měšťané i vesničané měli tento den spojený s vynášením a topením smrti, kterou představovala bohyně Morana. Ta byla v podobě ozdobené figury vhozena do vody. Zima skončila, počalo jaro. Utopením smrti se měla také zajistit ochrana před smrtí a morovou ránou.

Šestou nedělí je neděle květná, znamenající zároveň první sváteční den Velkého týdne. Do povědomí lidu se dostal jako pašijový, protože se v tuto dobu poprvé čtou při bohoslužbě pašije (části evangelia líčící utrpení Ježíše Krista).

O tom si však více přečtete příště, stejně jako o svátku sv. Josefa.

Mgr. EVA ČERNOHORSKÁ

Je jí 37 let, bydlí v malé dědině Okarec neda-leko Brna, je místopředsedkyní tábořské pobočky České genealogické a heraldické společnosti, organizuje genealogická setkání a přednášky, snaží se o popularizaci genealogie a podporu jejího mezigeneračního významu, mezi její zájmy patří historie, architektura, divadlo a knihy.

Inzerce

ZKP KLADNO

S.R.O.

VÝSTAVBA, REKONSTRUKCE A ÚDRŽBA KOMUNIKACÍ

STŘEDISKO MŠENO

Vám za příznivé ceny nabízí:

- dopravu - sklápěč, kontejner, kontejner s hydraulickým hákem
- výstavbu a výpravu komunikací
- strojní i ruční pokos, čištění komunikací
- traktorový štěpkovač s ručním plněním
- stavební práce menšího rozsahu

Více informací na tel.: 724 729 617 (Jiří Říha)
nebo na emailu: cestmistr.mseno@zkp.cz

Inzerce

HOSTINEC
U KORUNY

O B Ě D Y

PÁRTY/SERVIS
MĚLNÍK

AŽ NA VÁŠ STŮL

HOSTINEC U KORUNY MŠENO ZAJIŠTUJE DENNÍ ROZVOZ OBĚDŮ

- od pondělí do pátku pro občany i firmy ve Mšeně a okolních obcích
- výběr ze dvou druhů jídel

MENU s polévkou 105 Kč, bez polévky 85 Kč.

☎ 732 678 699 📧 obedy-mseno@seznam.cz

Za STARÝMI KRÁSNOSTMI s Jitkou a Mirkem Hrdličkovými 16. díl

Kostel s novomanžely a panem farářem pochází z Německa

Bylo, nebylo... Tedy my vlastně nevíme, jestli nebylo, ale víme, že bylo. Píše se rok 1944. Je jaro, všechno kolem kvete a na to, že je válka, je venku krásně. Od Roudnice nad Labem jedou ve vlaku dvě sestry. Jedna se jmenuje Marie a druhá Zdenka. Prostě Volfovic holky.

Na Masaryčce v Praze zřejmě sestry vystoupí, vyjdou ven z nádraží a nadechnou se svěžího vzduchu. Holky se vyparádily, aby ne, když se chystají do Národního divadla. Na co? To v této chvíli není podstatné. Mají mládí, krásu a radost. Prošli ulicí Na Příkopě a pomalu vcházejí na Národní třídu. Se zájmem si prohlíží výlohy. V Praze už dlouho nebyly. Že ulice lemují i německé nápisy, nevnímají, už si na to zvykly. To mají i v Roudnici. Došli až skoro k Vltavě, a protože do odpoledního představení zbývala ještě chvilka času, zašly si na kávu do vyhlášené restaurace na nábreží, do Parnasu.

Co si asi mohly dát ke kávě? Třeba koblíhy. Když dojedly a dopily kávu, zaplatily. Přesly silnici a už jim chybělo jen pár kroků ke Zlaté kapličce. Marie se najednou otočila a na poslední chvíli stačila strhnout sestru, aby do ní nevrátil mladý muž, co do divadla také pospíchal. Ten se samozřejmě začal hned omlouvat a příjemným hlasem se sester zeptal, zda jdou také do divadla na představení. Zdvíhlostní konverzaci přerušily nespokojené výkřiky u pokladny. Hrát se dnes nebude! Zklamané byly sestry i Rudolf, jak se mladý muž jmenoval.

Aby odčinil svoje ne zrovna lichotivé antré, pozval Marii a Zdenku na malý pěší výlet na Vyšehrad. Rudolf pocházel z Libochovic, což je vzdálenou čarou do Roudnice tak 17 kilometrů. Osudu se asi zdá, že 17 kilometrů na seznámení je příliš málo a žene člověka až do Prahy. Já

V muzeu mají i kostelík.

RESTAURAČNÍ PODNIKY
J. BRANDEJS
v paláci „PRESSEKLUB von 1939“
PRAHA II, BEETHOVENOVA 29
Telefon 380-20

PRAHA, dne 8. března 1945

Titl. _____

Svatební hostina novomanželů,
K o t o u č o v ý c h,

P r a h a -II.
Vaňkova ul.č.23

Ředitelství restauračních podniků dovoluje
si zvdvořile předložit rozpis účtu za pořízenou svatební
hostinu, která se konala dne 8. t. m.

10 % nápojová dávka			
12 rohlíků	K 0.50	K 6.---	----
12 menu	40.---	„ 480.---	----
4 menu hudeb.	25.---	„ 100.---	----
24 káva	3.20	„ 76.80	7.68
53 štuců minerálky	1.---	„ 53.---	5.30
servis bábovka	„	24.---	----
4 káva hudeb.	3.20	„ 12.80	1.28
5 zátkové víno	20.---	„ 100.---	----
		K 852.60	14.26

Zvláštní výlohy:
10 % za obsluhuK 85.30
10 % nápojová dávka. 14.30
dekorace, 200.---
čištění, 200.---
magistrátní dávka, 12.---
hudební dávka, 12.---
šatna, 12.---
535.60

celkem K 1.388.20

BEZAHLT
3. III. 1944
ZAPLACENO

V dokonale účtě:
RESTAURAČNÍ
Jaroslav Elšl
PRAHA II, Beethovenova
29, telefon 380-20

Ze starého účtu můžete vyčíst, kolik stál oběd nebo káva. Foto: autoři 2x

to musím vědět přeci nejlíp, Marie byla moje babička a Ruda můj děda.

Vážení čtenáři, tentokrát jsme začali poněkud netradičně, ale říkáme si, že změna je život. A druhý důvod je ten, že jsme vás chtěli poněkud svatebně naladit. Ano, tento příběh skončil šťastně na dlouhých 47 let. Svatba se konala 8. března 1945 v kostele svatého Vojtěcha v Praze.

V muzeu máme také kostelíček, dokonce s panem farářem, který k nám přicestoval z Německa. Byl vyroben firmou Preh-Werke v letech 1949-1959 a má značení Plasticba-by.

Velký dřevěný kostelík je ruční práce. Nechybí lavice, modlitební knížky, kazatelna, vitrážová okna, svícny, květiny. Kostelík je dokonce elektrifikován. Vzadu za oltářem vedou ven dva drátky, které se mohou připojit na plochou baterii. U těchto DIY (čili udělej si sám) se špatně odhaduje stáří, je potřeba prozkoumat, jak jsou dělané spoje, jestli byly použity staré hřebíčky,

čím bylo lepeno, jestli někde třeba není nějaký skrytý nápis. Zde jsme měli štěstí a vypátrali jsme, že kostelík pochází z Německa, stáří - druhá polovina 20. století.

Pojďte a nakoukněte, dveře jsou pootevřené a právě začíná svatba.

Jitka a Mirek Hrdličkovi

Muzeum Staré krásnosti

Muzeum Staré krásnosti jsme ve Velkém Újezdě založili v roce 2018, protože máme rádi starobylé věci, které nám vypravují příběhy minulých generací. Naleznete zde sbírku kočárků od konce 19. století do 80. let 20. století. Dále vystavujeme hračky a panenky z dob, kdy jejich životnost nebyla tři měsíce a často se dědily a předávaly. Pokud se rozhodnete nás navštívit, můžete v sezoně od června do září, a to každou sobotu od 10 do 17 hodin. Budeme rádi. Muzeum bylo vybudováno s výpomocí bez dotací EU.

Jitka a Mirek Hrdličkovi

PRODÁVÁME SHÁNÍME

Prodám koňské brány, vhodné i jako dekorace - 200 Kč/ks, fukar na slámu za 2 000 Kč, fukar na seno za 1 500 Kč, zrnomet s trubkami za 2 500 Kč. Dále nabízím čtyři hliníkové ráfky 7,5Jx16H2 ET35 v dobrém stavu za 2 000 Kč. Telefon: 724 757 391.

Inzerujte zdarma

Soukromý řádkový inzerát můžete podat zdarma, a to elektronicky na emailu: msensko@email.cz nebo na telefonu: 724 846 381.

VZPOMÍNKA

V pátek 19. února po krátké a zákeřné nemoci zemřel pan Miroslav Klouda. Byl to vážený a oblíbený občan, na kterého bylo vždy spolehnutí. Staral se zodpovědně o traktor a další techniku obce. Když bylo potřeba, nehlédl na čas a vždy ochotně pomohl. Také chci poděkovat za občany Stránky a okolních obcí za ochotu při významné pomoci vlastním traktorem na drobných pozemcích pro pěstování brambor a různých domácích plodin. Čest jeho památce.

Štefan Dvorčík,
starosta obce Stránka

Udělejte radost svým blízkým, poptejte jim k jubileu, vzpomeňte na zesnulé nebo poděkujte těm, kteří pro Vás udělali něco hezkého. Text zašlete jako SMS zprávu na 724 846 381 nebo na e-mail: msensko@email.cz.

Inzerce

více jak
30 let
praxe

autorizovaný technik
pro pozemní stavby

DRECHSLER MILAN

- * projekty rodinných domů
- * netypové projekty staveb
- * energetické štítky budov
- * statické posouzení staveb
- * pasporty staveb

telefon: 608 201 185
Kadlin č. 26 - www.drechsler.cz
provozní doba: po telefonickém objednání

Jiřina Trunková: U distanční výuky

JIŘÍ ŘÍHA

Mšeno - Sbalit sešity do aktovky, přidat svačinu a vyrazit do školy... To, co bývalo pro školáky zažitým zvykem, už téměř rok neplatí. Namísto ve třídách se kvůli koronavirové pandemii učí stále distančním způsobem - doma u počítačů. Na aktuální situaci ve školství jsme se v rozhovoru Mšenska zeptali ředitelky mšenské základní školy Mgr. Jiřiny Trunkové.

Už téměř rok jsou zavřené školy, jak se to podle vás projevuje na úrovni vzdělání žáků?

To budou moci zhodnotit až generace příští. My, učitelé, se snažíme žákům předat co nejvíce nejen vědomostí, ale i zkušeností do života. Otázkou je, co po současných žácích „doba pocovidová“ bude vyžadovat. Zda kvantum vědomostí, nebo zkušeností, na základě kterých se uplatní v reálném životě. Ze své zkušenosti musím přiznat, že žáci sice proběrou učební látku v předepsaném rozsahu i při distanční výuce, ale chybí osobní kontakt, okamžitá reakce. Prostě mi chybí – řečeno slovy fyzika – akce a následná reakce.

Jakým způsobem výuka jednotlivých ročníků probíhá?

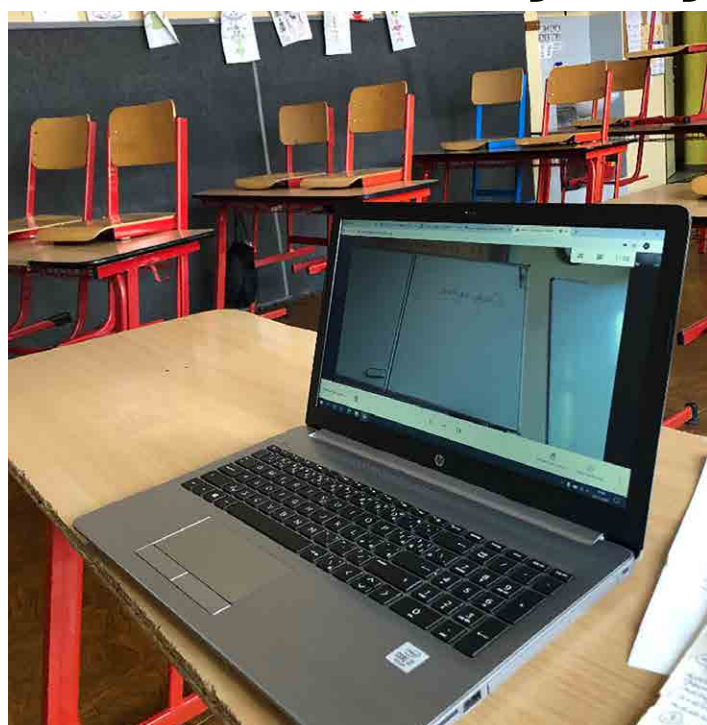
První a druhé ročníky se učí prezenčně ve škole. Žáci tedy dochází do školy, učí se za přísných hygienických podmínek podle rozvrhu. Někteří žáci z těchto tříd

z důvodu nutnosti nošení roušek do školy nedochází. Ti pak přichází individuálně na konzultace a přezkoušení. I vyučující nižších ročníků učí ještě ročníky vyšší. Po prezenční výuce se tedy věnují ještě výuce distanční. Nutno podotknout, že když jsme v minulém roce v březnu rovnýma nohama skočili do distanční výuky, bylo potřeba vztahy a pravidla velmi dlouho vyladovat, aby obě strany (učitel – žák + rodič) mohly fungovat.

Jak tedy vypadá den vyučujícího při distanční výuce?

Vyučující ráno do osmi hodin zadá v komunikačním systému školy – Škola on line – úkoly na stávající den nebo na vypracování v určitém termínu. Zde také specifikuje, jakým způsobem mu žáci budou úkol odevzdávat – například emailem, interaktivním prostředím Classroomu nebo jiným způsobem. Vyučující určí datum a hodinu odevzdání. Během dne od žáků přichází, nebo také nepřichází domácí úkoly, které vyučující ohodnotí a žákům pošle zpětnou reakci. Je nutné si uvědomit, že někteří vyučující učí až 100 žáků a v případě distanční výuky opravdu každému žákovi individuálně píšete, jakou kde má chybu, zdůvodnění... V tom je výuka pro učitele mnohem náročnější.

Podle toho, co říkáte, dá tento styl vyučování učitelům pěkně zabrat...

Spojení mezi učiteli a žáky už skoro rok zajišťují počítače s internetem.

Pokud stojíte před žáky ve třídě, vysvětlíte jednu chybu za pět minut, při distančním způsobu opravujete diktát z českého jazyka i dvě hodiny, neboť chyby vysvětlujete písemně individuálně každému žákovi. V tom osobně vidím největší zátěž pro učitele. S výukou nám ale pomáhají i asistentky pedagoga. Buď na osobních konzultacích se žáky, nebo skupinově distančním způsobem. Za tuto pomoc jim patří velké díky.

Někteří žáci prý nejsou schopni vydržet u počítačů, odbíhají a nesoustředí se, jak je to ve Mšenu?

Já vyučuji starší žáky. Netvrdím,

že jsou vždy soustředění, ale u starších lze jistě udržet pozornost snadněji než u mladších. Zde bych trochu apelovala na rodiče, aby nechaly děti v klidu samotné při online hodinách. Občas se nám stává, že rodiče stojí za dítětem a napovídají mu.

A jak se to zvládá po technické stránce, mají všichni žáci přístup k počítači s internetem, neobjevují se třeba problémy s připojením?

Na naší škole několikrát proběhla anketa ohledně možnosti přístupu žáků k PC doma. Většina žáků byla schopna komunikovat on-line už v první vlně distanční výuky. Na podzim jsme od mini-

Inzerce

Znáte už komunitní farmářské tržiště Scuk.cz?

Nakupujte online a svůj nákup si vyzvedněte na výdejním místě u Organizátorky Zuzany.

www.scuk.cz/mseno

732 525 838

Scuk.cz

Inzerce

+420 737 373 100
tomasuher75@gmail.com
www.tomasuher.cz
nám. Míru 17, Mšeno

- Prodej, pronájem, koupě, správa nemovitostí všeho druhu
- Výhodné hypotéky na míru, úvěry, stavební spoření
- Řešení dluhů a exekucí bez ztráty bydlení
- Výkup nemovitostí za férové ceny
- Oceňování nemovitostí, smluvní dokumentace, daně

NEZÁVAZNÁ KONZULTACE NA UVEDENÝCH KONTAKTECH

nám schází hlavně osobní kontakt

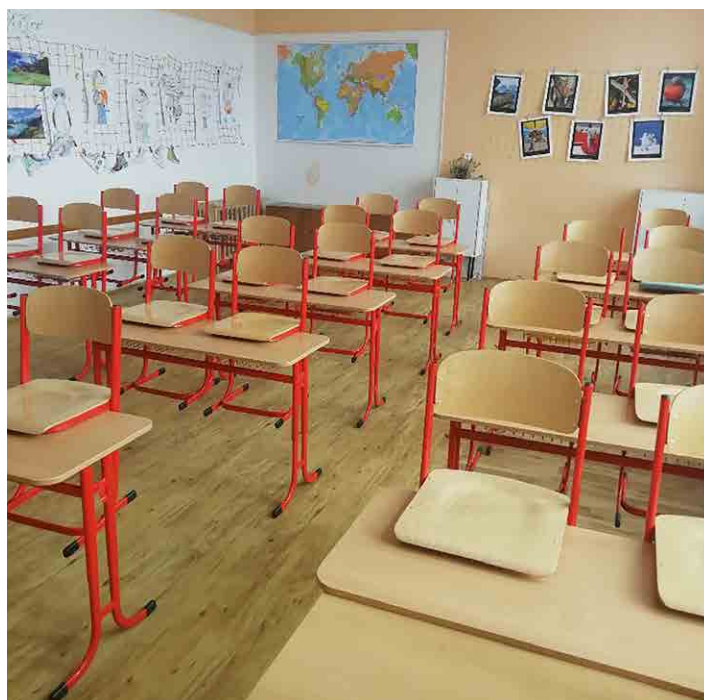
sterstva získali dotaci na ICT vybavení pro vyučující a žáky. Osm žáků má od školy zapůjčeno nové notebooky. Máme i 2% žáků, kteří nemají připojení. Takovým žákům nabízíme osobní konzultace nebo distanční výuku formou tištěných materiálů. To znamená, že vyučující připraví žákovi úkoly například na týden. Žák si je daný den ve škole vyzvedne a po týdnu opět donese. I toto je forma distanční výuky. Větší problém bývá s připojením. Vzhledem k přetížení – výuka, home office – signál často kolísá a děti se při hodinách několikrát odpojí a připojí. Někteří mají špatný signál i v místě svého bydliště. Ačkoliv všichni operátoři propagují stoprocentní pokrytí, od jara ještě nebyli schopni signál vylepšit.

Je podle vás vůbec možné adekvátně nahradit prezenční výuku distančním způsobem?

Podle mě rozhodně nejde nahradit prezenční výuku výukou distanční. Osobně jsem člověk velmi komunikativní a kontaktní a chybí mi kontakt s žáky, okamžitá reakce na problém, emoce... Na druhou stranu jsme prostřednictvím anket zjistili, že některým žákům distanční výuka vyhovuje více než prezenční, lépe se dokáží soustředit a vypracovat úkoly bez časového stresu. Proto se naše škola přihlásila do pilotního pokusného ověřování MŠMT – kombinovaná výuka – více o tomto tématu napíše pan učitel J. Podpěra.

A co na současný stav školství říkají rodiče?

Již od jara děkuji rodičům, že jsou s námi, že se vedle své obvyklé domácí práce a práce v za-

Třídy zejí prázdnotou. A zřejmě ještě nějaký čas budou. Foto: ZŠ Mšeno

městnání stávají i učitelé a pomáhají „naším“ dětem při distanční výuce. Plně chápeme, že je velmi těžké dohlédnout, zda se syn nebo dcera přes den učí, když je člověk od rána do večera v práci, že již kolikrát nemají sílu dětem pomoci s úkolem, kterému děti nerozumí. V tom případě má žák napsat svému vyučujícímu, že úkol nerozumí, nikoliv čekat na rodiče, kteří mají jiné starosti a povinnosti. Setkáváme se s různými reakcemi od rodičů. Přes děkovné až po nepřijemné. Milí rodiče, věřte, že vaši nelehkou situaci chápeme. Situace ale je, jaká je, a všem nám jde jistě o to, aby tato generace dětí uměla víc než jen základy. Mnozí z nás jsou také rodiči školou povinných dětí, matkami, které musí vařit, prát, starat se o domácnost a pracovat. Jsme s vámi.

Pochopte i vy nás.

Odhadujete, jak dlouho je možné to v této situaci vydržet, aniž by úroveň vzdělání neklesla pod únosnou úroveň a dalo se vše dohnat?

Už včera bylo pozdě. S návratem žáků do škol. Chápu, že epidemiologická situace návrat žáků zatím nedovoluje. Každý den distanční výuky se podepisuje nejen na znalostech, ale především na psychice nás všech.

Zmínili jste, že sama vyučujete distančním způsobem, jaké předměty a ročníky?

Vyučuji český jazyk v osmém a devátém ročníku. „Své“ žáky musím pochválit. Až na výjimky zpracovávají úkoly včas, účastní se Meetů, komunikují, dotazují se. Většina z nás má však jediné přání – vrátit se zpět do školy.

Zažila jste při distanční výuce i nějakou legraci?

Úsměvné historky zažíváme především při online hodinách, tedy živém vysílání. Velmi se podobají těm vtipným na sociálních sítích. Naše nejčastější komunikace se nyní odvíjí od vět: „Jsi tam? Jsi tam? Tak jsi tam, nebo ne? Komu nejde mikrofon? Proč je s tebou při výuce ta kočička, sestřička...? Zapni si kameru, ať zjistím, jestli tam vůbec jsi. Kdo nemluví, vypne si mikrofon. Kdo se dnes učí z postele?“

Odráží se současný způsob výuky nějakým způsobem na psychickém stavu pedagogů a žáků?

Současný stav nejen výuky, ale celkově života, nařízení, změn, zmatků, nejistoty se odráží na psychice nás všech. Tedy i žáků, učitelů, rodičů. Prosím, vydržme. Snažme se společně problémy překonat, věřme, že se situace zlepší. Moc děkuji všem zaměstnancům školy za zvládání této nestandardní situace. Moc děkuji žákům a rodičům za spolupráci s námi. Vydržme.

Pozn. redakce: Vzhledem k neustálým změnám opatření v nouzovém stavu nemusejí být některé informace v rozhovoru již aktuální.

Inzerce

ZEDNICKÉ A MALÍŘSKÉ PRÁCE VOJTĚCHOVSKÝ

- * novostavby rodinných domů
- * opravy a rekonstrukce bytů a domů
- * stavby, opravy a renovace zdí, sloupů, schodů aj. z pískovcových kvádrů
- * pokládka zámkové dlažby
- * sádrokartonové konstrukce
- * zateplování obvodových plášťů budov
- * veškeré malířské práce, včetně úklidu

mobil: +420 773 082 098

e-mail: Vojtechovsky.O@seznam.cz

Inzerce

OPRAVY A PRODEJ ZAHRADNÍ TECHNIKY KAMIL KVAPIL

sekačky ♦ motorové pily ♦ vyžínače ♦ travní traktory
křovinořezy ♦ rotavátory ♦ vertikutátory

- ♦ prodej zahradní techniky
- ♦ servis zahradní techniky všech značek
- ♦ odvoz a dovoz strojů
- ♦ prodej a broušení řetězů
- ♦ opravy a generální opravy motorů:
Vari, Terra, Honda, Briggs & Stratton

Kluky 48, 294 26, okres Mladá Boleslav

telefon: 725 998 105

e-mail: opravykvapil@seznam.cz

To byl svět ještě normální: cyklisté z Bike Mšeno vzpomínají na loňský výjezd do Alp

Míjíme již několikáté občerstvovací místo a opět zavřeno. Virus stále řádí... Je konec února, sluneční paprsky se odráží od stále ještě zasněžených polí a do očí jde tolik světla, že ke sledování cesty mám oči téměř zavřené... Začínají mi naskakovat vzpomínky z doby, „kdy byl svět ještě normální“, tedy alespoň koncem července 2020 ve Švýcarsku, Itálii a Francii:

V ostrém odpoledním slunci vstupujeme do recepcce kempu v městečku Brig vyřídit formality, když přímo proti mně visí plakát s nádhernou fotografií našeho zítřejšího cíle. Neváhám, vytahuji mobil a plakát si fotím. Jsme v Alpách, počasí se může změnit a možná ho ani neuvidíme... Ráno s patřičnou dávkou očekávání sedáme na kola a vyrážíme. Profil trati je optimální, nejdříve asi 10 kilometrů lehce dolů a pak 30 kilometrů vzhůru údolím kolem říčky Matter Vispa. Stále se rozhlížím kolem a cíl pořád nevidím. Je zakrytý okolními štíty. Společnost v údolí nám dělají automobily a téměř prázdné projíždějící vlakové soupravy se stejným cílem. Není divu, na turisty je ještě poměrně brzy. Pokračujeme stále výš a výš, projíždíme městečkem Täsch. Zde je konečná pro motoristy. Dále mohou již pouze vlakem nebo jako my... Konečně vjíždíme do cílového městečka, míjíme nádraží a cíl stále nikde nevidíme. Někde tady musí být! To přece není možné. Počasí je nádherné, obloha až kýčovitě bez mráčků. Tak kde sakra je? Kroutíme hlavami, prohlížíme okolní štíty, když najednou nad protějším hřebem začne nepatrně vykukovat jeho

Peloton cyklistů ze Mšenska v plném nasazení. Foto: archiv autora 2x

špička. S hlavou vztyčenou, dívá se přímo na stále zvětšující se náheru, vjíždíme na náměstíčko, když se najednou nad střechami konečně ukáže. Ano, jsme v Zermattu a vidíme 4478m vysoký Matterhorn. Projíždíme na okraj Zermattu, abychom si vyhlídky užili ještě více. Zde již nic výhled neruší, nádhra, cvakání fotoaparátů... Tak konečně! S klidným srdcem mažu fotku plakátu. Zatímco z italské strany je nenápadný, pohledem od Zermattu je štítem opravdu magickým. Zermatt je ovšem také nádherný. Dřevěná historická stavení, spousta malých krámků se vším možným zbožím, samozřejmě včetně luxusních hodin.

Odpocíváme ve stínu kostela sv. Mauritia. Všude kolem už hemžení turistů, elektrovozíků, a tak si jdeme prohlédnout hřbitov horských vůdců. Ano, jsme ve vysokých horách a ty dokážou být nebezpečné. Vyhledáme příjemně klidné posezení v předzahrádce a ochutnává-

me místní dobré pívko a pomalu se chystáme zpět do kempu. Musíme se dnes ještě sbalit a přiblížit k dalším letošním cílům. Naš oddílový prezident má domluven kemp poblíž Montreux. Vybral strategické místo odkud jsou cíle dobře dostupné. Ráno nás čeká osmdesátikilometrový výjezd do průsmyku na švýcarsko-italské hranici St. Bernard. První dojem nic moc drsného - lehké stoupání, avšak po 30. kilometru to začíná. Stoupání kolem 8 - 10 %, počasí příjemné. Se vzrůstající výškou se lehce ochlazuje a objevují se přeháňky. Projíždíme však několika galeriemi, které nás naštěstí před deštěm ochraňují. Asi 6 kilometrů před vrcholem hlavní silnice pokračuje do tunelu a do Itálie. My odbočujeme vpravo a stoupání silně přitahuje. Bez uzardění přehazují na kašpárka a trpím dále. Není výjimkou, když stoupání povyskočí na 16 %. Inu, těch dnešních 2473m musí někde být. Konečně, klášter sv. Bernarda na obzoru. Přejíždíme

hranici a na italské straně se rychle občerstvíme a jedeme zpět. Na vrcholu je opravdu chladno. A proslavené místní psí plemeno nikde.

Nazítrí máme v programu odpočinkovou etapu. V Montreux na nábreží největšího alpského jezera, tedy Ženevského jezera, si prohlédneme známou českou stopu - sochu Freddieho Mercuryho od autorky Ireny Sedlecké a dále podél nábreží sochy řady dalších významných osobností např. Charlieho Chaplina ve Vevey, další českou stopu v podobě pomníku Jana Palacha věnovaného Václavem Havlem. Pokračujeme dále po českých stopách a zajíždíme do Lausanne, kde v Olympijském parku vyhledáme sochu Emila Zátopka.

S blížícím se koncem naší (loňské) výpravy je před námi nejdelší 190 km dlouhá etapa kolem Ženevského jezera. V poměrně svižném tempu dosahujeme v poledne protějščího ženevského břehu. Spolu s okravatovanými úředníky na nábreží u známého 140 m vysokého vodotrysku doplňujeme spálené kalorie a chystáme se na zbývajících 90 km. Po pár kilometrech vjíždíme na francouzské území. Zde je o poznání klidnější. Prohlížíme si historickou nazdobenou vesničku Yvoire a dále podél břehu jezera zpět do Švýcarska. Následující den je už opravdu posledním a prezident naplánoval opravdovou zabíjárnu - Col des Mosses. Z kempu jsme strmými cestami projeli vyhlášenými vinicemi a to, co jsme po celou dobu z kempu jenom pozorovali vysoko ve skále, ten podivný otvor, to, co se zdálo nedosažitelné, bylo najednou přímo přede mnou. Byl to otvor do tunelu, kterým jsme právě projížděli. Na vrchol už zbýval jenom kousek, a tím bylo trápení u konce. Zpátky to již byl nádherný 20 km dlouhý sjezd do kempu. A tým byl plán naplněn. Celkem jsme naježdili 575 km a nastoupali 6 900 m výškových metrů...

Slunce se blíží k obzoru a současná realita naskakuje zpět. Sakra, že bychom žádné občerstvení nenašli? A hle: „Máte otevřeno?“ „Ano máme, můžete jít dál do tepla.“ Že by se svět vracel do normálu? Ne ne, to je zoufalý počín nájemce, který trpí pod covidovými restrikcemi... Ale snad už brzy bude lépe... (foto na : www.bikem-seno.cz). (eli)

Cyklističtí nadšenci si při návštěvě Montreaux udělali pauzu na památeční fotku...

Vzpomínka na Jana Sokola: významní lidé, které jsem zažil, umírají ve zvláštní době

Ptáte se, proč píši o Janu Sokolovi? Velcí lidé mají nebo alespoň mít mají výsadnější postavení ve společnosti. Jiní Janové, třeba Hus nebo Palach také nebyli ze Mšenska. Nicméně se sluší o nich psát, když mají velké výročí. Takových osobností odešlo nyní víc. Třeba Svatopluk Karásek, který působil na Housce a Sokol jej tehdy bránil, nebo Karel Vachek, velký filmař, v jehož filmech Sokol vystupuje. Jan Sokol je z nich pravděpodobně tím nejznámějším.

Byl to bez nadsázky velký muž. Jak velký, tak moudrý a skromný. Urostlý nejen postavou, byla to i velikost ducha, osobnosti. Museli jste zažít ten pocit, jít s ním třeba společnou cestu. Nebo vědět něj stát, když se při rozhovoru jakoby skláněl a ukláněl zároveň. Naslouchal, a pak třeba vlídně vysvětlil, jak moc se mýlíte. Ten pocit vnímavého velikána nezapomenu. Kolika lidem nestojíte dnes ani za to, aby si vás vyslechli, natož poslouchali.

Kdy jsem s ním mluvil (tedy ho slyšel) poprvé, si přesně nevzpomenu. Bylo to v 90. letech v 5. patře domu v Legerově ulici, kde sídlil Institut základů vzdělanosti. Tam jsem s vytržením sledoval, jak dělá, co říká. Jak je důležité, aby se studenti naučili dívat. A až se naučíme koukat a budeme umět vidět, tak to už pak užijeme sami.

Tam a na Malostranské (na Matfyzu u J. Fialy – Sokolova přítele) se mi začínal pozvolna otevírat obzor. Došlo mi „Jak je důležité mít matematiku“, protože všichni moji učitelé (zejména Petr Vopěnka) byli matematiky, a pak z toho skvěle dokázali těžit. Sokol pak k tomu ještě ze základů jemného řemesla a velké astronomie.

Jan Sokol v roce 2016 obdržel cenu nadace VIZE 97. Foto: archiv autora

Naopak poslední setkání si pamatuji přesně. Bylo koncem srpna 2020 po mši na Markétě. Mluvil jsem s ním a zaujalo ho, co jsem říkal, i vyzval mne, abych mu to sepsal... Přišel těžký podzim, nic jsem nenapsal a už asi nenapišu. Jako malou splátku dluhu píši toto. Třeba si to přečte.

Velcí lidé, které jsem zažil, umírají ve zvláštní době. Vzpomeňte předvánoční čas úmrtí Václava Havla. Petr Vopěnka zemřel při zatmění slunce 2015. Jan Sokol umírá poslední mrazivou noc letošní zimy v masopustní úterý, těsně před začátkem doby velikonoční. Jistě není náhodou, že oba pánové byli několik let i ministry školství; v době, kdy se posty obsazovaly ještě těmi nejlepšími.

Z jeho velmi bohatého a nanejvýš plodného i naplněného života vyzdvihnu věci, které nejvíc souvisí se mnou či regionem a nedočtete se o nich nikde na internetu.

Jana Sokola připomínám čtenářům Mšenska rád, protože mne v mnoha ohledech inspiroval. Nej-

dříve se mu se Zdeňkem Pincem podařilo nemožné, když spolu vybudovali ze zmíněného IZV novou fakultu (humanitních studií) naší nejstarší univerzity. A J. Sokol byl dvě období jejím děkanem. Já u nich nejdříve studoval, což byla inspirace největší; později i externě působil, ale to byla spíš čest. Další inspirací se stal právě onen proces zakládání fakulty, který byl návodem pro zakládání nové humanitní fakulty v Plzni, kterého jsem se tam již aktivně účastnil.

Nyní udělám velký skok blíž k nám. Centrum pro teoretická studia, které založil a vedl Ivan M. Havel, je vrcholovým vědeckým pracovištěm. Tam přednášel i Jan Sokol a byl členem vědecké rady. Z toho titulu se účastnil výjezdního zasedání před sedmi lety, které se konalo v Hotelu Kokořín, kde tenkrát sice sám nepřednášel, ale byl vnímavým posluchačem svých kolegů.

Psát o Janu Sokolovi by šlo donekonečna, a tak udělám další skok. Vlivem sice tragických událostí se mi poštětilo být poslední dva roky v pospolitosti s Břevnovským klášteřem. Věděl jsem, že na Břevnově Sokolovi bydleli od Janova dětství, ale nespojilo se mi to. Sešli jsme se náhodně, o to větší radost jsem ze setkání měl. Pozorně jsem pak chodil poslouchat jeho nedělní promluvy. Poslední jeho řeč byla před svátkem a byla symbolická. Vyprávěl, co je skutečné bohatství, že by se mělo stále říkat, že dárky nosí Ježíšek (a ne že ne) a jak zbytečné je pořád na něco hubovat.

Patnáct let spolupracuji s nadací VIZE 97. Profesora Sokola jsem v roce 2013 pozval mezi panelisty při udílení ceny nadace J. Fialovi.

Pak za tři roky obdržel tuto mezinárodní cenu on sám a u poslední ceny z října 2020, udělené Ivanu Chvatíkovi, proslovil právě Sokol své laudatio.

Nejvíce z vás si na něj asi vzpomenete proto, že mohl být i našim prezidentem. Všechny tři své výlety do politiky bral jako obětavou službu národu (místopředseda parlamentu i ministr). Ve druhém kole prezidentské volby měl ovšem o pouhých 10 hlasů méně než Václav Klaus. Jak hodně málo chybělo, abychom měli na hradě filozofa...

Profesor Jan Sokol byl člověkem žijícím pro druhé (velká rodina, kolegové, studenti, farníci, přátelé). S bezbrannou důvěřivostí a přisluševnou i příkladnou ochotou každému pomoci. Kdyby o tom někdo pochyboval, jmenuje se tak jedna z jeho mnoha posledních knih, ta z VIZE 97. Nový rozměr tomuto poslání být pro druhé dal jeho odchod v kontextu citátu ze 14. knihy Římanům „Nikdo z nás nežije sám sobě“. A také on sám v knize Dluh života, jak své poslání (tento dluh splácet budoucím generacím) zde na Zemi pojmenoval.

Vzpomínka na filozofa by se slušela uzavřít v tomto duchu. Když se ho lidé ptali na štěstí, tak J. Sokol často citoval Alaina: „Štěstí je odměna těch, co je nehledají.“ A věděl, co říká, protože to byl šťastný muž. Také už sám za sebe psal hezky o pravdě a upozorňoval na to, že zvlášť dnes pravdu nemůže někdo vlastnit a je nám nebezpečné, když má každý tu svoji pravdu.

Na úplný závěr použiji slova ze sobotní zádušní mše opět z Břevnovského kláštera. V křesťanském, intelektuálním i společenském kontextu byl Jan Sokol člověkem naděje.

Čtenáři, který dočetl až sem, děkuji za pozornost i za vzpomínku na Jana Sokola. A můžu vám slíbit, že příště napíšu něco bezprostřednější se dotýkajícího obyčejných lidí na dnešním Mšensku.

Michal V. Hanzelín

Inzerce

Drubež Červený Hrádek nabízí **PRODEJ SLEPIČEK**

z vlastního chovu plemen Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách, Green Shell typu Arakauna a Dark Shell typu Maranska. Stáří 16 - 20 týdnů. Cena 185 - 229 Kč/ks.

Prodej se uskuteční 28. března 2021 od 13.45 hodin u kostela ve Mšeně.

Vykoupíme i králičí kožky - cena dle poptávky.

Informace na tel.: 601 576 270, 728 605 840

(po - pá 9.00 - 16.00)

www.drubezcervenyhradek.cz

Inzerce

ANTÉNY - SATELITY

Přechod na DVB-T2

Audio - Video - Instalace

Přepisy VHS, Video 8...

Michal Šatánek

721 485 028

Deník zastupitele píše Petr Jizba

Vážení spoluobčané, rád bych se ještě jednou zamyslel nad již promarněnou šancí koupit dům čp. 35, bývalý hotel Modrá hvězda, jinak řečeno „U Halušků“. Nechci se tu dál zabývat tím, že tuto koupí pan starosta „bojkotoval“ a záměrně nejednal s majitelkou. Jako správný demagog se prostě nechtěl vzdát své megalomanské vize výstavby komplexu budov na místě bývalého zdravotního střediska v Zahradní ulici, která by koupí domu na náměstí pozbyla významu.

Chci se ale zamyslet nad tím, o co jsme my Mšeňáci tímto přišli.

1. Zmiňovaný objekt skýtá prostor pro nejméně čtyři, ale spíš šest bytů, všichni totiž nevědí, že ve vnitrobloku, chcete-li na dvoře, je ještě jeden dům, ve kterém by mohlo být několik bytů a v objektu nad bývalým květinářstvím další dva až tři podle toho, jaké by měly mít parametry.

2. V objektu je sál, po kterém se již delší dobu volá.

3. V přízemí by se mohlo zřídit

Zanedbaná budova vyvolává ve Mšeně rozpory. Foto: Jiří Říha

infocentrum, a to vlastně přímo uprostřed centra města a ne někde za kostelem v Zahradní ulici.

4. Jsou zde velké prostory třeba pro zřízení dostatečně prostorné knihovny s čítárnou, jakou si naše město jistě zaslouží.

5. Vešlo by se sem i muzeum, které by tak konečně mohlo dostat trochu důstojnější místo než ve dvou místnostech třetího podlaží radnice.

6. Mohly by sem být umístěny ve městě tak dlouho postrádané ve-

řejné toalety.

A v neposlední řadě bych se rád zamyslel nad využitím celého dvora skýtajícího netušeně velký prostor, přístupný z náměstí Míru, ale i z Masarykovy ulice. Zde si umím dobře představit krásné stinné posezení v jakémsi parčíku a hlavně maximálně bezpečné dětské hřiště, chráněné ze všech stran. Myslím si, že by bylo hojně využíváno dětmi čekajícími na své školní autobusy, ale především maminkami s kočárky.

Tato budova ovšem skýtá daleko víc možností a možná i vás by napadlo další využití. Ale o to všechno jsme tedy již nenávratně přišli.

Upozorňuji ještě na to, že nový majitel tento objekt koupil ke svému podnikání a pravděpodobně se bude k této budově chovat maximálně spotřebně. Předpokládám, že pro něho bude neekonomické investovat své prostředky do vzhledu této dominanty Mšena. Můžeme tedy počítat s tím, že v tomto stavu se bude nacházet další desetiletí, a tím hyzdit naše centrum.

A proto bych chtěl na závěr poděkovat panu starostovi za „krásné“ a mnoha cenami oceněné náměstí, které je pro nás Mšeňáky pro svou prašnost nebo blátivost, to podle počasí, a nedostatek parkovacích míst, velmi „praktické“. O površích chodníků a silnic nemluvě. Děkuji mu také za to, že svým jednáním se nám postaral o vietnamskou tržnici přímo ve středu našeho města.

Petr Jizba, zastupitel za sdružení Pro Mšeno

Inzerce

MONTÁŽE TEPELNÝCH ČERPADEL

DAVID KLUČINA
mobil: 605 848 480
e-mail: david.klucina@email.cz

ROUBENKY STŘIHAVKA

- novostavby roubených domů
- opravy a rekonstrukce roubených domů
- dřevostavby a sakrální stavby
- ruční práce a tradiční materiály
- 20 let zkušeností
- kompletní stavební servis
- realizace staveb po celé České republice

E-mail: rstrihavka@volny.cz

Mobil: 602 357 542

www.roubenky-strihavka.cz

Inzerce

TRUHLÁŘSTVÍ
JAROSLAV BALÁČEK

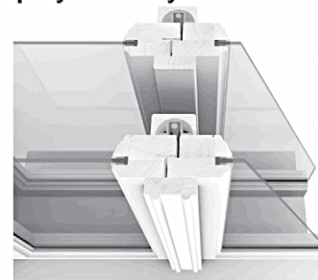

Truhlářství
Jaroslav Baláček

- eurookna 68/78/92
- špaletová okna
- dveře • interiéry
- schodiště • podlahy

portálové stěny
repliky historických oken a dveří

www.balacek.cz | tel.: 731 527 302

Jana Roháče 59, Dubá 471 41

balacek@truhlarstvi-balacek.cz

Pohled na české školství z více stran

Když v roce 1774 Marie Terezie vydala „Všeobecný školní řád“, ve kterém zavedla mimo jiné „všeobecnou vzdělávací povinnost“, tak bylo mnoho dospělých nespokojeno. Hodně dětí v té době pomáhalo doma při hospodaření. Proto někteří rodiče ani nechtěli své děti do škol posílat.

Jak šel čas, tak se pohled na školství měnil. Pro někoho byla škola ztráta času i peněz, pro jiné možnost lepšího vzdělání a následně i lepšího uplatnění v dalším životě.

Jistá „hromadnost“ vzdělávání ve školách nevedla podle některých lidí ke kvalitnějšímu vzdělání, a tak pro své potomky najímali soukromé učitele. I v poměrně „nedávné“ době tedy byly dva paralelní systémy – „hromadná školní výuka“ a „individuální vzdělávání“.

V současné době je povolena individuální výuka ve státních školách jen v některých oborech, zejména v hudebních při výuce hry na hudební nástroje nebo v sólovém zpěvu. Můžeme se oprávněně ptát, zda by naše děti nemohly získat kvalitnější vzdělání i v jiných oborech, kdyby i tam byla třeba i státem placená individuální výuka.

Nyní trochu odbočíme. Ještě na začátku 90. let minulého století jsme si asi nedokázali představit, že existuje něco takového jako internet. Do obchodů jsme chodili prezenčně, do knihoven jsme chodili prezenčně, na úřady jsme chodili prezenčně, na poštu jsme chodili prezenčně. Postupem času se technický vývoj i díky přirozené lidské lenosti popošel o notný kus dál. Nakupujeme online, banku máme v mobilu i počítači také online, daňová přiznání můžeme podávat online, dokonce i knihy si můžeme půjčovat a kupovat online v tištěné i v elektronické verzi. Mnoho věcí a aktivit děláme přirozeně a automaticky online. Dokonce i naše konverzace se z části přenesly do online prostoru v různých aplikacích typu Facebook a Messenger.

Jen jedna aktivita tu stále byla tak

trochu stranou. A tou je školní vzdělávání. Po zavření škol a zavedení distanční výuky se zvedla vlna odporu proti ní. Často můžeme číst a slyšet: „Online výuka je nekvalitní.“ „Online výuka vede k horším výsledkům.“ „Online výuka ničí naše děti.“ „Online výuka vede k větší závislosti na počítačích a mobilních telefonech.“

Přitom distanční výuka tu je už dávno. Mnozí z nás se v 80. letech minulého století dívali na seriál „Skipý“, ve kterém se kluk z australské farmy vzdělával dálkově pomocí vysílačky. Osobně mám s distanční formou vzdělávání zkušenosti. Distančně jsem se učil a vzdělával v různých kurzech (angličtina, fyzika, včelařství, právnické otázky). Některé kurzy jsem si zaplatil, jiné jsou poskytovány i zdarma. Po absolvování takového kurzu, kde musíte plnit různé úkoly a psát závěrečné testy, můžete získat i osvědčení. Dokonce některé zahraniční vysoké školy tuto formu vzdělávání běžně nabízejí.

Každá forma výuky má své klady i zápory. Zejména pak z důvodu, že každý z nás je individualita a každému z nás vyhovuje jiný způsob učení. U někoho převládá zraková paměť, u jiného zase sluchová. Někdo se lépe učí v naprostém tichu a jiný zase potřebuje poslouchat při učení písničky. Někdo je nadanější na matematiku, jiný na cizí jazyky, další zase na manuální práce. Někdo je typ sociální a potřebuje mít společnost kamarádů, jiný zase spíše samotář a výukou v kolektivu spíše trpí. Dokonce i správná denní doba pro učení je pro každého jiná. Jeden je typ „ranní ptáče“, jiný zase „sova“.

Učitelem jsem od roku 1997. Domnívám se, že mám již poměrně dlouhou pedagogickou praxi v prezenční výuce. Rád bych se zde s vámi podělil o trochu svých zkušeností.

Ze začátku své praxe jsem o stylu výuky moc nepřemýšlel. Vyučoval jsem tak, jak jsem to viděl u svých učitelů od základní školy po vysokou školu a jak jsem se učil na univerzitě. Zkoušel jsem různé metody,

kteří jsem se v průběhu studia učil i se kterými jsem se seznámil během dalšího vzdělávání. Ale až v několika posledních letech jsem o výuce začal přemýšlet z dalšího úhlu pohledu.

Máte před sebou až 33 žáků. Máte je vyučovat různým předmětům. Přitom každý žák je na začátku školního roku na jiné úrovni. Nejvíce to vidím v matematice a v angličtině. I při 20 žácích ve třídě mám na každého během vyučovací hodiny maximálně 2 minuty. O individuálním přístupu tedy nemůže být ani řeč. V každé třídě mám žáka, který v angličtině neumí skoro nic. Na druhé straně tam mám žáky, kteří pravděpodobně umí angličtinu v některých oblastech více než já. Stále jsem pak přemýšlel nad problémem typu: „Jak kvalitně vzdělávat takovou znalostně různorodou třídu? Každý úkol je pro někoho příliš náročný, pro jiného příliš lehký.“

Pak přišlo koronavirové uzavření škol. Nejdříve dobrovolná, poté povinná distanční výuka. Osobně přicházím na to, že právě „distanční formy výuky“ mohou být odpovědí na můj problém.

Nyní se soustředíme na klady, které distanční výuka může mít z hlediska žáka (studenta).

- Na daný úkol má každý žák prakticky tolik času, kolik potřebuje.
- Úkoly si během dne může časově rozvrhnout podle sebe.
- Během plnění úkolu může žák pracovat sám, nebo v kolektivu (nyní například sociální sítě).
- V případě nejasností se může obrátit na svého vyučujícího (emilem, chatem, soukromým Meetem).

Obrátíme pozornost na distanční výuku z hlediska učitele. Jaké máme možnosti vedení výuky?

- Můžeme vést hodiny stejně jako ve škole, tj. vést hodinu v „přímém přenosu“ pomocí nějaké elektronické schůzky. Je to vlastně druh prezenční výuky na dálku.
- Můžeme ale také vést hodiny jinými způsoby, které jsou založené na individuálním přístupu ke studentovi. Zde popíšeme způsoby, s nimiž mám osobní zkušenosti. Vše níže uvedené je pak založeno na „virtuální učebně“, kde samotná výuka probíhá.
- Natáčíme pro žáky výuková videa pro matematiku a fyziku.
- Připravujeme pro žáky různé typy online pracovních listů a kvízů.
- Používáme výuková videa jiných „stran“ – například České akademie věd, České televize, YouTube.
- Žáci pracují s učebnicemi, pracovními sešity i výukovými časopisy.
- Nabízíme žákům dobrovolné in-

dividuální konverzace v angličtině.

- Nabízíme žákům individuální konzultace i pro jiné předměty.
- Během výuky fyziky žáci dělají i domácí pokusy. Dále hledají a fotí uplatnění fyziky v praxi.

S žáky jsem diskutoval o tom, která forma výuky a vzdělávání jim více vyhovuje. Setkal jsem se samozřejmě s více názory. Někomu je to jedno, jiný je radši ve škole. K mému překvapení pak většina mých žáků je pro distanční formu výuky. Z jejich pohledu má distanční forma výuky i jiná pozitiva, například neztrácí mnoho času vlastní cestou do školy a hlavně u dojíždějících žáků čekáním na autobus nebo vlak. Zvláště na venkově žáci mohou strávit dojížděním i několik hodin denně.

Právě kvůli kladům „distančních metod“ často přemýšlíme nad tím, jak alespoň některé zmíněné metody převést do praxe po znovuotevření škol.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) si již v době jarního uzavření škol začalo uvědomovat, že distanční forma výuky může někomu vyhovovat. Musí ale nejdříve zjistit, zda by se tato forma výuky mohla zavést do zákona. K tomu slouží různá „pokusná ověřování“. Podobně to bylo před uzákoněním možnosti žáky vzdělávat doma formou „individuálního vzdělávání“. Proto připravilo projekt, ve kterém se má zjistit, zda by bylo výhodné kombinovat prezenční vzdělávání s distančním vzděláváním. Do tohoto projektu byla vybrána i naše mšenská škola.

Úkolem naší školy bude mimo jiné zjistit, zda a komu kombinovaná výuka bude vyhovovat. Například by se jeden den v týdnu mohli vybraní žáci učit sami doma, čtyři dny v týdnu by výuka probíhala prezenčně. S účastí žáka v projektu však musí souhlasit jeho zákonní zástupci. Ve výsledku by pak mohla výuka vypadat tak, že zapojení žáci se budou určený den učit doma formou distanční výuky, ostatní se budou učit prezenčně ve škole. Následně se budou porovnávat výsledky „učení žáků doma“ s žáky prezenčně vzdělávanými.

Jak již jsem zde jednou napsal, ve vzdělávání neexistuje jediná správná cesta. Pokud byste mi chtěli na problematiku školství sdělit svůj názor, pište na můj školní email: j.podpera@zmseno.cz

Na závěr bych chtěl ještě jednou zdůraznit, že se jedná pouze o můj osobní názor podepřený léty zkušeností ve školství.

Jan Podpěra, učitel ZŠ Mšeno

Inzerce

Do-Do
střecha tvých snů

Miroslav DOBROVOLNÝ

Středočeský kraj a Vysočina
Tel.: 774 497 985

 Do-Do střechy

Zhotovování a rekonstrukce střech.
Pokryvačství, tesařství, klempířství,
dřevěné podhledy.
Nátěry starých plechových střech.
E-mail: pokryvac.dodo@seznam.cz

Konečně jsme se po letech dočkali sněhu...

Tak tady máme konečně sních. Pro někoho radostná událost, jiní v tom zase vidí práci s uklízením. Každý den popadnout lopatu, rychle proházet alespoň cestu ke vrátkům ze zahrady a hurá do práce. Při návratu je zase lopata prvním nástrojem, a tak se to opakuje po několik dní. Hrůza!

Hrůza? To byste museli zažít situaci v zimě 1969/70, my ve vyzrálém věku ji máme v paměti. Mám na to dodnes živé vzpomínky. Asi 20. 11. jsem měl nastoupit na týdenní pedagogickou praxi v Praze Nuslích. Bydlel jsem tenkrát v Praze. Z Vinohrad jsem se dostal tramvají pouze několik stanic a za „Tylákem“ stop. Koleje zasypané, cesta uzavřena. Takže zbývá jediné, vystoupit a dojít ty asi 3 kilometry pěšky. Ještěže mám pohorky, ty mě na místo bez problému donesou. Po devadesáti minutách stojím s více než hodinovým zpožděním před školou. Ta je prázdná, pokud bych měl odučit v osmé třídě hodinu chemie, museli by mi stačit 3 žáci. Mezitím obchází ředitelka většinou prázdné třídy, a pokud náhodou nějakého žáka vidí, posílá ho domů. To je sice hezké, ale jediný způsob dopravy je vlastní pohon.

Cestou vidím, jak se obyvatelé pražských domů a údržbářské čtyř pokoušejí uklidit alespoň chodníky. Sněhu na nich leží asi 30 cm. Ale co odhrabou, vítr zase vrátí zpátky. Moc uklízecích strojů nikde není, nějaké malé frézy a podobné výmolenosti v té době nebyly. Po ulicích a kolejkách už nic nejedí. Po dvou hodinách se konečně dobrouzdám domů. Až po kolena jsem promáčen, „zmrzlejší“ jak rampouch. Důkladné prolití útroby řádně vylepšeným čajem mě během dvou

Kmen hrušky byl vysoký 60 centimetrů...

hodin uvedlo do přijatelného stavu. Rozhlas mezitím stále opakuje, že školy jsou zatím uzavřeny. Takže mám vlastně na několik dní volno. Válet se doma nebudu, je mi jasné, co musím udělat. Ve Mšeně má babička s tetou dům, sněhu tam bude možná ještě víc. Hned zítra ráno se tam pokusím nějakým způsobem dostat, práce bude moc a moc.

Mám docela štěstí, vlak z nádraží Praha Těšnov vyjel s malým zpožděním a za dvě hodiny vystupuji v Mělníku. Místní lokálka tu ještě není, ale nakonec přijíždí a hned mě odváží do Mšena. Akce od domu k domu trvala sice pět hodin, ale jsem ve Mšeně. Dám si krátký oddych a začínám uklízet. Nejdříve s vypůjčenou lopatou proháním cestu ke vrátkům do zahrady a ke druhé straně domu, tam máme své vlastní škrabáky. Ještěže jsem dva v létě udělal. Babička a teta se diví, že jsem tak rychle přijel, na druhou stranu mě berou jako spásu. Skoro až za tmy mám proházenou cestu kolem celého domu a ke králíkárně. Ještěže má teta králíky pouze v horních kotcích, ty dole jsou zaváté. Docela znaven si dávám dva talíře polívky, k tomu několik krajců

Teta Marie také přiložila ruku k dílu.

chleba, pořádný hrnek čaje a jdu si konečně lehnout.

Do rána zase nějaký sních připadal, ale už ho není tolik. Pomalu si dělám přístup ke vrátkům a začínám uklízet chodník u ulice, ten už byl trochu odmeten od včerejšího dne, podělili se o to sousedi. Bariéra mezi chodníkem a ulicí se začíná rychle navyšovat, sních stále padá. Večer už na navátých místech sahá do výše asi jednoho metru. Po několika dnech hlásí místní rozhlas, že vlaky do Mělníka nejedí, autobusová doprava už je obnovena. Postupně jsem uklidil všechny cesty po zahradě a zbyl mi čas i na několik krátkých procházek po blízkém okolí.

Strávil jsem ve Mšeně týden, užil si všechny radosti ze sněhu. Hráz mezi chodníkem a silnicí jsme navýšili do jednoho a půl metru, na hlavní ulici nebylo z jedné strany na druhou vidět. Hlavně, aby nám to uklízecí traktory nenahruly zpátky. Ale hoši jsou opatrní. Na zahradě leží taky pěkná vrstva. Plot k sousedům je ze 160 cm vysokého

pletiva, kouká ho asi třetina, dal by se překročit, vrstva sněhu je větrem uvátá a nebořím se. Zavola jsem na jejich psa a už ho mám u nás. Žádná překážka to pro něj není. Musím se vrátit do Prahy, snad se nějak dostanu. Autobusem do Mělníka to docela šlo, horší to bylo do Prahy. Na některých místech museli cestáři odhrnout část souvrati na poli, silnice byla zafoukaná do velké výšky. Projet se nedalo.

V pondělí jsem se na fakultě dozvěděl, že ještě týden nebude výuka probíhat. Nakonec se to ještě po dalších dvou týdnech zopakovalo. Strávil jsem celou tu dobu ve Mšeně, sněhu už tolik nepřibývalo, takže jsem si stačil kromě neustálého odhazování i zalyžovat a udělat několik procházek po okolí. Všude všechno bílé, úplná nádhera. Sních nám tehdy vydržel přes Vánoce až do března. Tomu se říká zima!

Zdeněk Bergl

Pozn. redakce: Článek byl napsán v průběhu ledna, ale do únorového vydání se již nevešel.

Na úklidu se podílel i soused Bohumil Fuxa. Foto: Z. Bergl 3x

Inzerce

ZEMNÍ PRÁCE JIŘÍ MARVÁNEK

Provádíme veškeré výkopové práce, vrtání půdním vrtákem, opravy cest, demolice, doprava sypaných materiálů, drcení, třídění, kontejnery, skládání hydraulickou rukou, jímky, nádrže, ČOV, kanalizace, přípojky...

Střednice u Vysoké
E-mail: info@zemar.cz
Mobil: 721 474 698

www.zemar.cz

